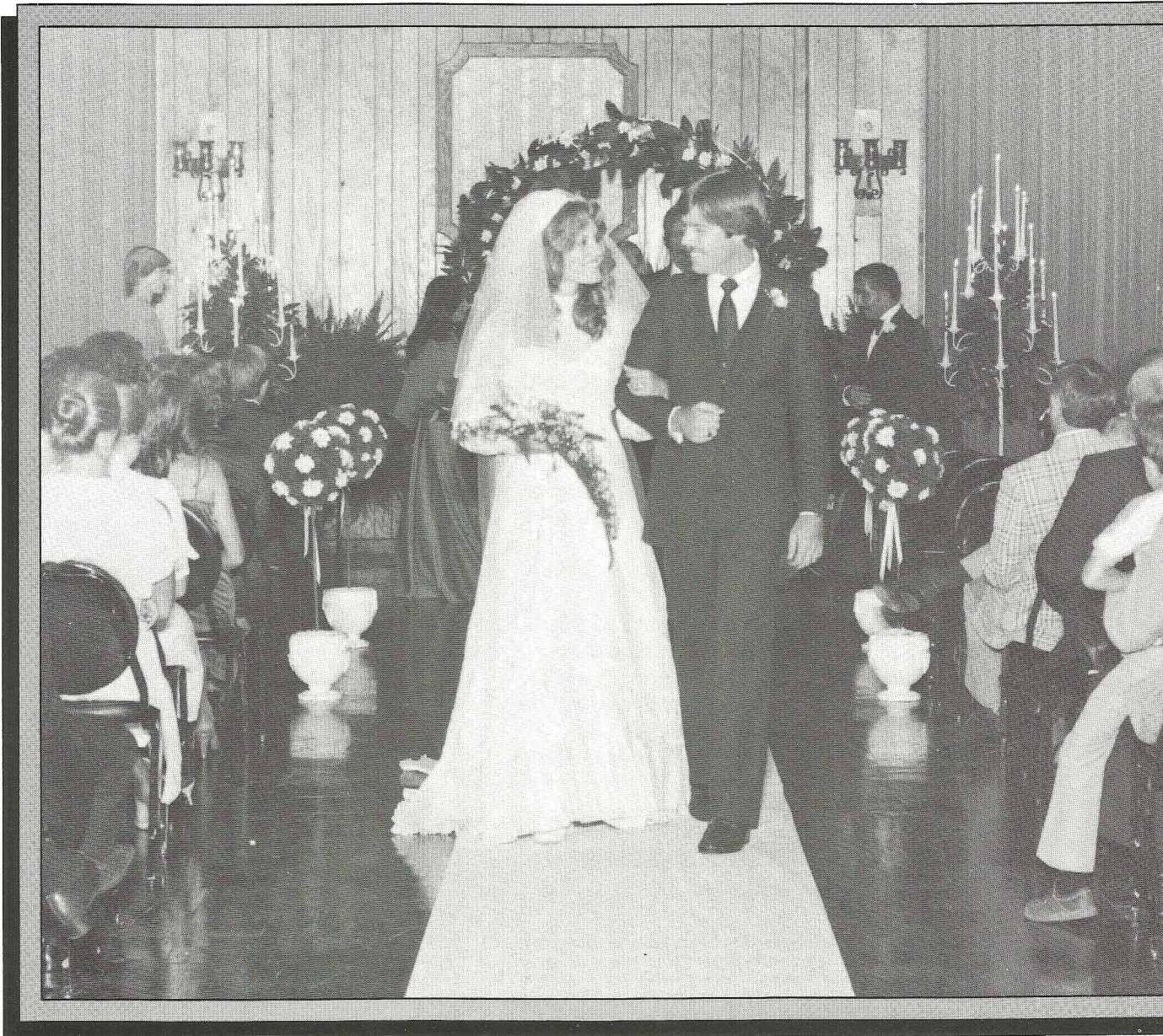

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

KORRESPONDANSEKURS

Ekteskapet er en pakt

LEKSJON 17

HVA VÅRE KURS- DELTAGERE SIER

Jag har just avslutat lektion 6 och börjat nr 7 i kursen. Nu känner jag att jag måste skriva till er och berätta hur mycket jag uppskattar den. Varje lektion är så spännande, och de mest oväntade saker har blivit uppenbarade för mig. . . . Jag tackar Gud att Han har lett mig till er, och jeg ser fram mot varje ny lektion.

— B.L., Malmö, Sverige

Takk for at dere har gitt meg det privilegium å motta et slikt vidunderlig bibelkurs. Det har åpnet mine øyne for så mye. Først kunne jeg ganske enkelt ikke godta det jeg leste. Men da jeg begynte å granske Skriften og oppdaget at det kurset sa sto der, begynte jeg virkelig å lese Bibelen.

— R.W., Huntsville, Texas, USA

Da jeg mottok siste leksjon av deres bibelkorrespondansekurs, ble jeg som alltid henrykt. Som pedagog kan jeg i all oppriktighet si at dette er det fineste kurs jeg noensinne har tatt, og langt overlegent dem jeg selv har gitt. Vær snill å bruke vedlagte gave på den måten kirken finner mest gagnlig.

— T.S., Huntington Station, New York, USA

Da jeg først ble kalt av Gud, studerte jeg Bibelen med dette kurset. Etter nu å ha vært i Guds Kirke i seks år, har jeg tatt kurset om igjen. Denne gangen er det like spennende, og det syns å ha dypere mening.

— J.J., Sterling, Alaska, USA

Jeg er virkelig glad for at jeg begynte på kurset deres. Jeg har tatt andre bibelkurs, men de oppmuntrer en ikke til å studere Bibelen og notere versene slik at man husker dem til senere. De tilbyr heller ikke supplerende lesestoff.

— S.S., Jacksonville, Florida, USA

Hvordan din kursdeltagelse er blitt betalt

Kurset utgis gratis av Guds Verdensvide Kirke. Dette er gjort mulig gjennom frivillige tiendrer og gaver fra Kirkens medlemmer og andre som har valgt å støtte Kirkens arbeid. De som frivillig ønsker å hjelpe og støtte dette verdensvide Guds arbeid, er hjertelig velkomne som medarbeidere i denne kraftinnsats for å forkynde evangeliet til alle folkestog.

AMBASSADOR COLLEGE

Bibel-

KORRESPONDANSEKURS

Leksjon 17

Et internasjonalt kurs for å forstå Bibelen, utgitt av Guds Verdensvide Kirke i samarbeide med Ambassador College, Pasadena, California, USA, copyright © 1989 Guds Verdensvide Kirke for hele publikasjonens innhold. Alle rettigheter forbeholdes.

Grunnlegger: Herbert W. Armstrong (1892-1986)

Redaktør og ledende pastor: Joseph W. Tkach

Redaksjon: Dexter H. Faulkner, Hermann L. Höh, Ronald D. Kelly, Sheila Graham, Richard A. Sedlciak, Maryann Pirog, Michael Morrison

Grafisk stab: Bill Wilson, Mike Hale, Monte Wolverton

Norsk utgave: Shirley Buik, Geoffrey Sole, Julie Urquhart, Chr. Diederik Zernichow, Roy Østensen

POSTADRESSER FOR KORRESPONDANSEKURSET VERDEN OVER

Norge: Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Postboks 211, DK-8100 Århus C.

Sverige: Postbox 5380, S-10246 Stockholm

Finland: Box 603, SF-00101 Helsingfors

England: P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., WD6 1LU

Vest-Tyskland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1

Frankrike: B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Apartado Postal 1230, Madrid 9

Italia: Casella Postale 270, I-24100 Bergamo

Nederland: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Australia: P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220

Ny-Zealand: P.O. Box 2709, Auckland 1

Latinamerika: Apartado Postal 5-595, 06502 México, D.F., Mexico

Vestindiske øyer: P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Afrika: P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

USA: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Pass på straks å gi oss beskjed om adresseforandringer. Vær vennlig å vedlegge den gamle adresselappen og din nye adresse.

Om forside- bildet . . .

Når brud og brudgom gir sitt etekeskapssløfte, trer de inn i en etekeskapspakt. Hun lover å elske og lyde ham. Han samtykker i å sørge for, beskytte og elske henne. Dette er, eller bør være, vilkårene eller betingelsene i en etekeskapspakt. Og det er nøyaktig det den gamle pakt var — en etekeskapstale! Denne leksjonen avslører hvem «etekeskapstale» var, hvilke betingelser de ble enige om, og det livsviktige som den gamle pakt ber om idag. Vi vil også lære hvorfor en ny pakt er nødvendig, mellom hvem, og når den vil bli inngått.

Clayton

Sannheten om den gamle og nye pakt

De fleste kristne misforstår de viktige forskjellene som finnes mellom den gamle og den nye pakt. Her er sannheten om disse paktene og hva de har å gjøre med dagens ånds-unnfangede kristne.

EN OPPFATNING som er meget vanlig utbredt idag, er at De ti bud ikke eksisterte før Moses ved Sinaifjellet, og at de bare varte til Jesu Kristi død.

Ifølge denne læren kom Jesus for å etablere en ny pakt som bare inneholdt nåde og løfter — men så absolutt ingen lov.

Så overraskende det enn kan virke for mange som bekjenner seg som kristne, begynte ikke Guds lov å virke først da Gud satte opp pakten med oldtidens israelitter ved Sinaifjellet. Guds lov hadde vært ved full kraft og virksomhet fra før Adam ble skapt!

Guds lov før Adam

For fullt ut å forstå sannheten om den gamle og den nye pakt, må vi bli minnet om den grunnleggende kjensgjerning at Guds kjærlighetslov var i kraft *lenge før* Adam og Eva!

Vi lærte i en tidligere leksjon at den livsform de to medlemmene av Gudsfamilien alltid har levd etter, er kjærlighetens vei. Gud har alltid elsket Ordet, og Ordet har alltid elsket Gud. De to har levd i fullkommen harmoni fra evighet av (Joh 10:30). Den kjærlighet de har for hverandre, denne livsformen, er den innstillingen som motiverer alt Gudsfamilien gjør.

Guds kjærlighet strømmer ut mot andre. Gud er opptatt av velferden til alle sine skapte vesener. Guds kjærlighet er en innstilling av samarbeid, hvor man tjener og hjelper andre. Innstillingen går ut på å gi fremfor å ta.

Den evige Gud har påbudt at vi alle lærer å leve etter Hans kjærlighetsvei. Og hvordan er Guds *kjærlighet* definert?

«For dette er Guds kjærlighet at vi holder hans

bud. Og hans bud er ikke tunge» (1 Joh 5:3 — fra den greske grunntekst).

Men hvilke bud er det apostelen Johannes sikter til?

Da Ordet for nesten 2000 år siden var mennesket Jesus Kristus, stilte noen Ham et lignende spørsmål. Kristus svarte:

«Du skal ikke slå ihjel! Du skal ikke drive hor! Du skal ikke stjele! Du skal ikke vitne falskt! Du skal hedre din far og din mor! Og du skal elske din neste som deg selv!» (Matt 19:18-19). Jesus talte åpenbart om De ti bud.

De ti bud utgjør en åndelig lov som er ufravikelig og evig — en lov som er kjærlighet og som blir oppfylt av kjærligheten (Rom 13:10). Essensen i Guds åndelige lov er kjærlighet til Gud og til medmennesker (Matt 22:36-40). De første fire av De ti bud lærer oss hvordan vi skal elske Gud, mens de siste seks lærer oss hvordan vi skal elske vår neste.

Siden selve Guds natur er kjærlighet (1 Joh 4:16), gjenspeiler Hans lov Hans natur, idet den beskriver Hans kjærlige karakter. Og i og med at Guds karakter aldri vil endre seg (Mal 3:6; Heb 13:8), vil Hans åndelige lov aldri bli endret eller fjernet (Sal 111:7-8)!

Resultater av synd

Hvorfor har vi ikke universell fred, harmoni og samarbeid i dagens verden? På grunn av brudd på Guds kjærlighetslov! Ulydighet mot De ti bud har ført til all den disharmoni, ulykke, lidelse og død som verden har opplevd siden Adam!

Våre tidligere leksjoner viste at Guds styre ble etablert på jorden da Gud plasserte engler på den for å fullføre dens skapelse. Guds styre, som er

basert på Hans kjærlighetslov, regulerte englenes aktiviteter. Det regulerte deres forhold til Gud og deres innbyrdes forhold.

Fred, harmoni, glede og følelsen av å utrette ting hersket på jorden — inntil den salvede kjeruben Lucifer gjorde opprør mot Guds styre og syndet (2 Pet 2:4). En tredjedel av englene fulgte ham i dette opprøret. Paulus sa at synd ikke kan tilregnes hvor det ikke finnes noen lov som kan brytes (Rom 5:13)! Siden Lucifer og englene syndet, må det ha vært en *lov* som de brøt! Denne loven var Guds kjærlighetslov. De trofaste englene har derimot fortsatt å leve etter Guds bud (Sal 103:20-21).

Lenge etter skapte Gud den første mann og kvinne. Han forklarte sin livsform for dem. Gud åpenbarte for dem at et liv etter Hans kjærlighetslov ville resultere i lykke, glede og materiell overflod. Dermed lærte Gud Adam og Eva De ti bud. Han åpenbarte også hva ulydighet mot denne loven ville resultere i.

Efter å ha forklart den første mann og kvinne om sin vei, krevde Gud at de gjorde et valg. For å motta Guds hellige ånd (symbolisert ved «livets tre») og gjenopprette Guds styre på jorden, måtte Adam forkaste Satans «ta»-vei og følge Guds «gi»-

vei — Hans kjærlighetslovs vei. På det tidspunktet var den tidligere Lucifer, nu djevelen Satan, i Edens hage for å friste de første menneskene.

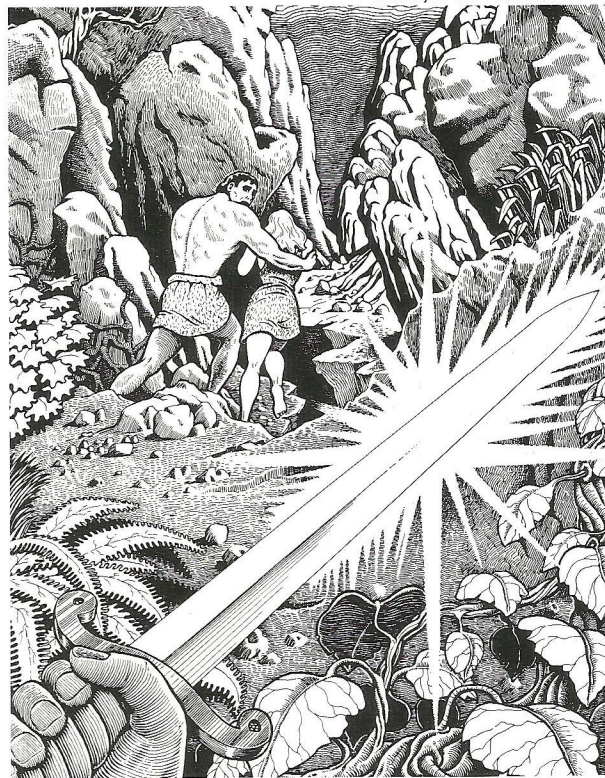
Adam valgte å forkaste Gud. Han tok denne skjebnesvangre beslutningen for seg selv og hele verden, som har nedstammet fra ham. Derfor drev Gud våre første forfedre ut av Edens hage og utelukket menneskeheten fra adgang til Den hellige ånd. Fra da av ville Gud bare åpenbare sann viten og forståelse av sin åndelige lov og plan til dem Han utvalgte (Joh 6:44; 1 Pet 1:10-12). Mennesket ville ikke igjen ha *fri adgang* til Guds hellige ånd og åndelig forståelse før Kristus kom tilbake for å gjøre slutt på Satans styre (Åp 20:1-3).

I løpet av de etterfølgende nesten seks tusenårige «dagene» under Satans styre har disse relativt få som Gud har kalt (Hans «førstegrøde») virkelig mottatt Hans hellige ånd og blitt åndelig unnganget. De har anledning til å komme inn i et spesielt paktforhold med Gud!

Guds pakter med menneskene

Gud har inngått en rekke pakter med utvalgte deler av menneskeheten. Vi har paktene med patriarkene Noa, Abraham og David. Gud inngikk

FØLGENE AV SYND — Enda Gud hadde instruert Adam og Eva om sine bud, valgte de å følge Satans vei. Dermed avskar de seg og sine etterkommere fra adgangen til Guds hellige ånd, som ble symbolisert ved «livets tre».

Illustrasjon: Basil Wolverton — AC

også en pakt med oldtidsfolket Israel, den pakt som senere ble kalt «den gamle pakt». Men den viktigste pakt — «den nye pakt» — vil fortsatt bli satt opp en gang i fremtiden!

Hva er så egentlig den gamle og den nye pakt? Hva sier Bibelen er feilen ved den gamle pakt, og hvorfor er det nødvendig med den nye? Hvordan kan vi komme inn i et forhold til Gud etter den nye pakt, og *når* blir den nye pakt satt opp?

Før du begynner dette studiet, bør du passe på å ha Bibelen klar så du kan slå opp og lese alle de versene som angis som svar på spørsmålene i denne leksjonen. Du vil også finne det svært nyttig å skrive disse versene av i en notisbok. Det vil ikke bare gjøre det lett for deg når som helst å repetere dine studier i fremtiden, det vil også hjelpe deg å huske disse viktige skriftstedene.

La oss så begynne nok et fascinerende studium!

LEKSJON 17

Forskjellen mellom en pakt og et testamente

En av de viktigste læresetninger som den levende Kristus har åpenbart for sin Kirke, gjelder den gamle og den nye pakt. Dessverre er det mange som skjedesløst forveksler ordet «pakt» med «testamente».

Et testamente er ikke noen pakt, og en pakt er ikke noe testamente. Likevel synes de å bli forvekslet i vanlig religiøs språkbruk. Det er viktig fra starten av å forstå forskjellen.

Et testamente er et juridisk eller skrevet dokument som en person bruker for å testamenterer eller gi beskjed om at visse av hans eiendeler skal tilfalle en annen. Det er som regel ikke noen betaling eller lønn for utført arbeid eller en avtale som er oppfylt.

Men en pakt er ifølge ordbøkene en gjensidig eller lovmessig avtale om å utføre eller la være å utføre visse handlinger — et dokument som inneholder betingelser man er blitt enige om. I bibelsk bruk er en pakt en kontrakt eller avtale hvor en part lover visse belønninger eller betaling for bestemte handlinger hos den annen part.

La oss nu merke oss den pakt Gud gjorde med en av patriarkene.

1. Hvilken pakt sluttet Gud med Abraham? 1 Mos 12:1-7; 15:18. Hvilke betingelser måtte Abraham innfri for at han og hans etterkommere kunne få oppfylt løftene i Guds pakt med ham? 1 Mos 12:1; 17:1-9.

KOMMENTAR: Abraham måtte forlate sitt føde-land og dra til Kanaans landområde. En annen betingelse som Abraham måtte innfri, var å vandre for Guds åsyn og være «ustraffelig» eller *rettskaffen*. Hvis Abraham ville etterkomme dette, da forpliktet Gud seg på sin side til å oppfylle de spesielle løftene i sin pakt med Abraham.

Legg merke til at ingen død var nødvendig for å

gjøre denne pakt bindende, slik det ville vært nødvendig om dette var et testamente.

2. Stadfestet Gud denne samme pakt med Abrahams sønn Isak? 1 Mos 17:19. Hvilken av Isaks sønner gikk pakt så videre til? 1 Mos 27:27-30.

KOMMENTAR: Guds pakt med Abraham ble bekræftet overfor Isak og for hans sønn Jakob, hvis navn ble endret til Israel.

Mange år senere flyttet Israel og hans familie på grunn av en stor hungersnød i Kanaan hvor patriarken levde, til Gosen i Egypt. Der vokste hans etterkommere til et stort folk. Under omstendigheter de ikke var herre over, ble de til sist slaver under egypterne.

3. Så Gud ned til Israels barn som var i fangenskap, og husket Han sin pakt med deres forfedre? 2 Mos 2:23-25.

KOMMENTAR: Ved en rekke under befrielse Gud Israels barn fra slaveriet og ledet dem ut av landet Egypt.

Guds pakt med oldtidens Israel

1. Hvor ledet Gud israelittene på deres vei fra Egypt og til det lovede land? 2 Mos 19:1-2.

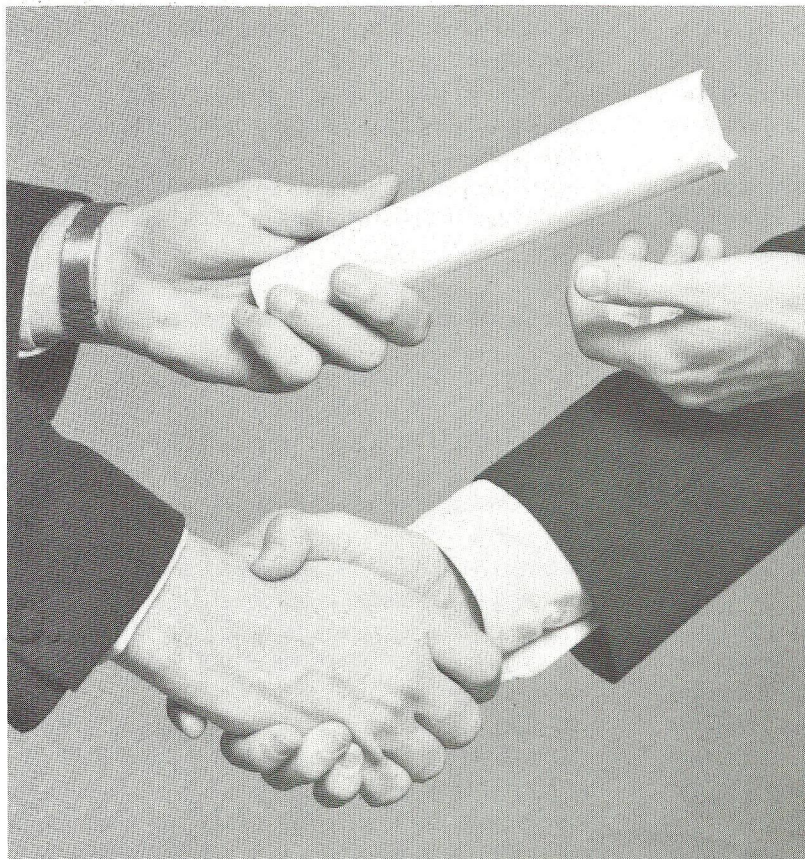
2. Foreslo Gud å sette opp en *pakt* med Israels barn? Vers 3-6. Hva ville folkets del av avtalen være? Vers 5. Hva ville Guds del av avtalen være? Vers 5-6.

KOMMENTAR: Gjennom Moses foreslo Gud en pakt med israelittene. I den lovet Gud å gjøre dem til et stort folk så sant de ville lyde Ham.

Legg merke til det store *HVIS* i denne pakts-avtalen.

3. Gikk folket med på Guds betingelse? Vers 8.

KOMMENTAR: Folket gikk glatt med på den. «Alt det Herren har sagt, vil vi gjøre», lovet de. De var så sikre på sin egen evne til å lyde Gud at de omgående forsikret at de ville holde pakt.

HVA ER EN PAKT?

Ekteskapet er en gjensidig overenskomst eller pakt som blir stadfestet ved en seremoni. Forretningsavtaler forsegles ved en skriftlig kontrakt. Bindende avtaler blir daglig inngått mellom individer, firmaer og nasjoner. Bibelen viser at Gud også har inngått pakter med mennesker.

Fotografier: Ambassador College

4. Hva fortalte Gud Moses at Han ville gjøre den tredje dagen, da israelittene uttrykte sitt ønske om å tre inn i en pakt med Gud? Vers 11. Hvordan beskriver Bibelen denne storslagne begivenheten? Vers 16-20.

5. Nøyaktig hva var det Gud fortalte folket at de måtte gjøre for å lyde Ham, slik at de oppfylte sin del av paktens bud? 2 Mos 20:1-17; 5 Mos 5:6-21.

KOMMENTAR: På den tredje dagen, under et stormslaget skue av lyn og torden og med mørke skyer som virvlet over fjellet, tordnet Guds mektige røst inn i ørene på dem Hans styres *fundamentale lov* — den store åndelige loven som i prinsippet definerer Guds livsform.

Denne paktens bud, som ble inngått ved Sinaifjellet og som idag er kjent som den gamle pakt, påla Israels folk visse vilkår og betingelser som måtte holdes. Folket måtte holde De ti bud. Og lønnen for lydighet ville være å gjøre Israel til et utvalgt folk blant «alle folk på jorden». Merk at løftene utelukkende var nasjonale og materielle. Noen åndelige velsignelser ble ikke nevnt.

6. Skrev Gud disse budene med sin egen finger på stentavler? 2 Mos 31:18; 5 Mos 5:22; 4:13.

7. Hva befalte Gud Moses å sette frem for folket etter at Gud hadde gitt israelittene De ti bud? 5 Mos 6:1; 4:5.

KOMMENTAR: Gud åpenbart tilleggslover for Moses — forskjellige *anvendelser* av De ti bud i form av sivile vedtekter og bud (i detalj fra og med 2 Mos 20:22 til og med kapittel 23). Gud befalte Moses å skrive disse vedtektene og budene i en bok som kaltes «paktens bok» (2 Mos 24:4, 7). Disse tilleggslovene ble dermed en del av den paktens bud Gud hadde inngått med Israel.

8. Gikk israelittene, i Guds nærvær, formelt med på at de ville lyde alle lovene i Guds pakt? 2 Mos 24:3, 7.

9. Ble paktens bud ratifisert eller forseglet — gjort *bindende* — med blod? Vers 6-8.

KOMMENTAR: Så snart en pakt er signert, forseglet eller ratifisert — bekreftet — kan det ikke legges noe til den (Gal 3:15). Hva som enn står «nedenfor signatøren», om man vil, er ikke legalt noen del av paktens bud.

Legg merke til ordene «den pakt Herren *har sluttet med eder*» (2 Mos 24:8 — d. 1931-overs.). Den var da allerede sluttet — *fullført!* Det er høyst viktig at vi merker oss dette, som vi senere skal se.

Hvis israelittene ville holde lovens bokstav, ville Gud holde sin del av paktens bud. Han ville fullbyrde alle de materielle løftene i denne *materielle* paktens bud (3 Mos 26:3-13; 5 Mos 28:1-14).

En ekteskapspakt

Da Ordet (Joh 1:1-3), som senere ble mennesket Jesus Kristus (vers 14), skapte den første mann og kvinne, innstiftet Han ektestanden (1 Mos 2:21-25). Flere hundre år senere inngikk denne samme guddommelige Personligheten «ekteskap» med Israelsfolket! Få forstår denne viktige kjensgjerningen.

1. Når og hvordan ble Den Personen i Guddommen som senere ble Jesus Kristus, Israels ektemann? Jer 31:31-32; Esek 16:8.

Legg også merke til 2 Mosebok 19:8 og 24:7, hvor folket svarte: «Det . . . vil vi gjøre» som i en velselsessermoni hvor «bruden» (Israel) svarer «Ja!» til sin «ektemann» Jahve, Herren, Han som senere ble Kristus.

KOMMENTAR: Paktens bud som ble inngått ved Sinai berg, var et bilde på en ekteskapspakt mellom en mann og en kvinne. *Symbolisk* sett var den et «ekteskaps»-løfte mellom Ordet (Kristus) og Israelsfolket.

Som Herren som tok seg av det gammeltestamentlige Israel, lovet Kristus — ektemannen — materielt å sørge for og beskytte Israelsfolket, eller Israels menighet. Som hustruen lovet folket i sin tur å forbli Ham tro — å holde seg fra noe som helst utroskap eller horelevned med andre folks hedenske guder (2 Mos 34:12-17). Som folk aksepterte Israel rollen som hustru og dermed å være *lydig* mot sin mann.

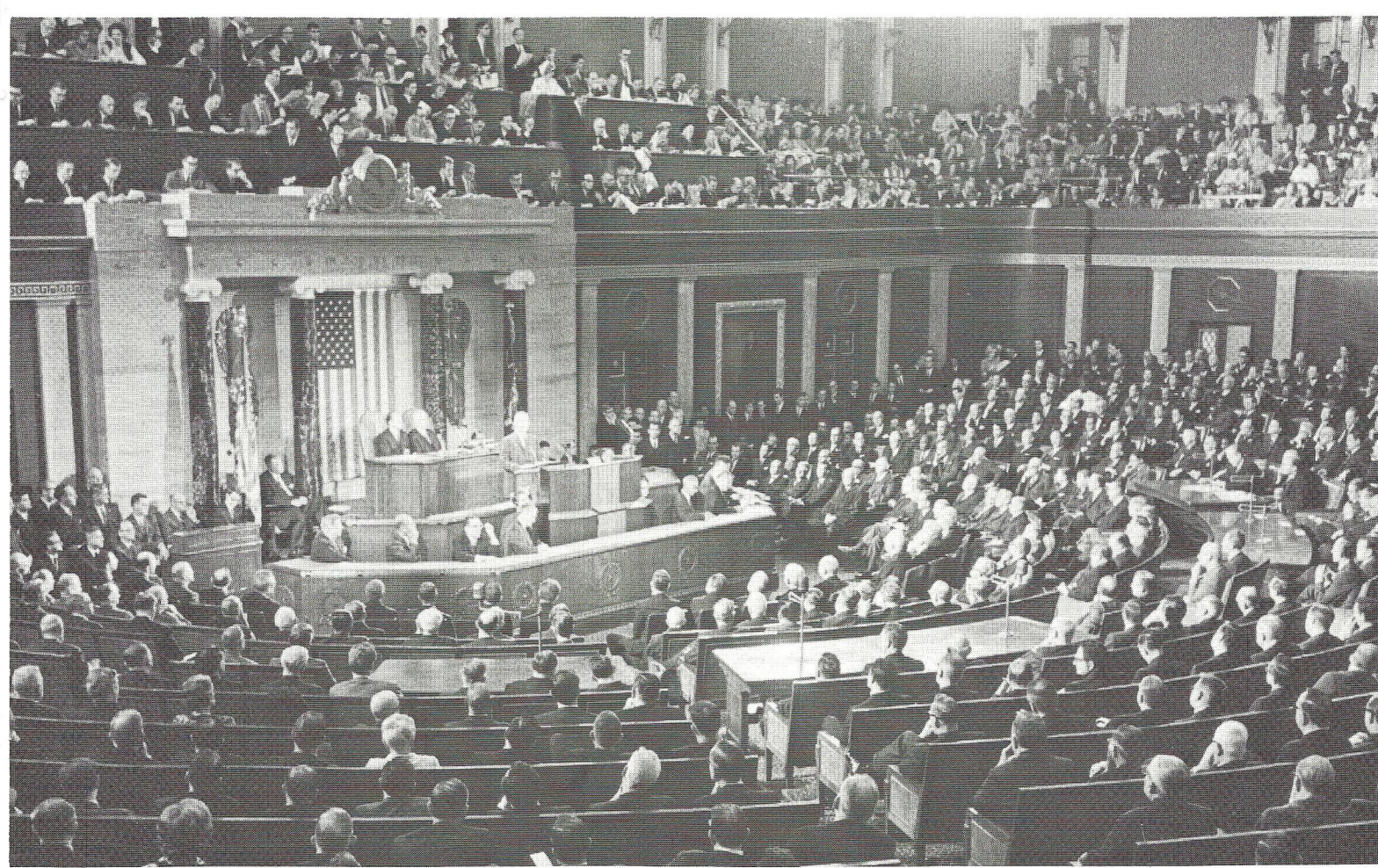
2. Hvilke velsignelser ville Israels ektemann gi til sin hustru om hun ville leve etter de lovene hun hadde gått med på å holde? Les igjen 3 Mos 26:3-13 og 5 Mos 28:1-14.

KOMMENTAR: Husk at vi i leksjon 16 dekket de store materielle velsignelsene Israels barn ville motta om de lød Guds lover. Vi så også på hvilke forbannelser som ville bli resultatet om de var ulydige (3 Mos 26:14-39; 5 Mos 28:15-68).

Basert på Guds evige lov

Guds evige åndelige lov eksisterte *lenge før* Adam og Eva ble skapt. Husk at like etter at de første menneskene var skapt, lærte Gud dem sine bud. Men våre første foreldre ble raskt ulydige mot sin Skaper og avskar seg og sine etterkommere fra adgangen til Guds hellige ånd.

Det som er nedtegnet i Bibelen, viser at det bare var noen utvalgte få som kjente Guds lov. De som Den Evige individuelt kalte til spesielle oppdrag i sin tjeneste, dvs patriarkene og profetene i oldtiden, kjente og holdt Guds ti bud, vedtekter og andre lover. Det er viktig at vi fullt ut forstår dette

Wide World Photo

LOVGIVENDE MYNDIGHET — Den amerikanske kongressen er et typisk eksempel på en lovgivende forsamling som utformer ufullkomne menneskegjorte lover. Lovene til Gud, den øverste Lovgiver, er derimot *fullkomne* og utformet til å gi lykkelige og rike liv hos dem som følger dem.

faktum etterhvert som vi fortsetter vårt studium av den gamle og den nye pakt i Bibelen.

1. Som vi lærte i leksjon 16, ble patriarken Abraham kalt av Gud i en bestemt hensikt. Gud gjorde en pakt med Abraham og åpenbarte en særskilt forståelse av sin evige, åndelige lov for ham. Får vi klart vite at Abraham lød Guds bud og lover? 1 Mos 26:5. Hva mer lød han? Samme vers.

KOMMENTAR: Abraham kjente til og holdt De ti bud. Han holdt også Guds *vedtekter* og *lover*. Hvilke vedtekter og lover gjaldt dette?

Disse vedtektene er erklæringer fra den store Lovgiver, som generelt påbyr eller forbyr visse saker av mindre betydning enn de ti store bud. Dermed forstørrer Guds vedtekter og andre lover faktisk De ti bud, dvs de åpenbarer spesielle anvendelsesområder for dem.

Sammen med vedtektene ga Gud også patriarkene sine forskrifter til beskyttelse for enhvers lovlige rett. Forskriftene er bindende beslutninger basert på Guds tidligere åpenbarte lov. Disse beslutningene blir brukt til å avgjøre lignende fremtidige konflikter og til å avsi dommer eller kjennelser.

2. Hvilke andre eksempler illustrerer klart at Gud åpenbarte lover som *allerede* var i kraft, for Israels folk? 2 Mos 16:28; 18:16.

KOMMENTAR: Israel kunne ikke nekte å lyde lover som ikke var i kraft! Begge disse tilfelle skjedd *før* folket nådde Sinai berg — *før* pakten ble satt opp gjennom Moses.

Slik viser Bibelen at budene, vedtektene og forskriftene, som alle er basert på prinsippet om kjærlighet til Gud og til mennesker, var i kraft *før* Gud satte opp sin pakt med Israelfolket!

Hvorfor måtte da Gud åpenbare sin lov til Israels barn da Han inngikk pakten med dem?

Ganske enkelt fordi folket på Moses' tid var kommet så langt fra sannheten at Gud *på ny* måtte åpenbare sine lover og forskrifter for israelittene. Det gamle Israel hadde tapt meget, for ikke å si det meste, av sin viten om Guds veier mens de var i det egyptiske fangenskap. Siden De ti bud allerede var i kraft, var det eneste nye ved dem ved Sinai berg *den skrevne, kodifiserte formen* som Gud presenterte dem i for folket etter at Han hadde angitt dem med sin egen røst.

De sivile vedtektene og forskriftene ble også åpenbart for Israel for å vise hvordan de ti bud-

ene skulle anvendes på det fysiske folket. (Husk at disse sivile lovene ble skrevet i «paktens bok» — 2 Mos 24:3-4, 7).

Generelt anvendes De ti bud på individuell oppførsel, vedtektene på nasjonale eller kirkelige forhold, og forskriftene som lovmessige beslutninger, som er avgitt etter prinsippene i De ti bud og vedtektene.

La oss merke oss et eksempel på hvordan vedtektene forstørrer De ti bud.

3. Hva er første bud? 2 Mos 20:3. Hvilken vedtekt forstørrer dette budet eller beskriver en side ved det å holde det? 2 Mos 23:14.

KOMMENTAR: Første bud lyder: «Du skal ikke ha andre guder foruten meg.» Vedtektene vedrørende de årlige høytidene forstørrer første bud. De forklarer hvordan man på en positiv måte kan sikre at man dyrker den ene sanne Gud. «Tre ganger om året skal du holde høytid for meg» (2 Mos 23:14). De som holder denne vedtekten, står i en særskilt kontakt med Gud Skaper og har særskilt viten om Hans store plan for menneskeheten.

Mange tilleggslover, som for eksempel 2 Mos 22:16, 19, spesifiserer mer i detalj hvordan det syvende bud, «Du skal ikke drive hor», skal anvendes.

Vedtektene er følgelig ikke bare basert på De ti bud, de forklarer også i detalj hvordan man skal holde Guds åndelige lov, slik den er kodifisert i De ti bud.

Et viktig punkt å huske i det vi nettopp har studert, er følgende: Eftersom Guds ti bud og Hans vedtekter og forskrifter var i kraft før pakten med Israel ble opprettet, ble de *ikke satt ut av kraft* i år 31 e Kr, da Jesus Kristus ble korsfestet! Det at det ikke lenger var behov for en pakt som nu var gjort gammel, kunne ikke gjøre noe ugyldig som *ikke ble innført* med den første pakt! Guds bud er evige (Sal 111:7-8)!

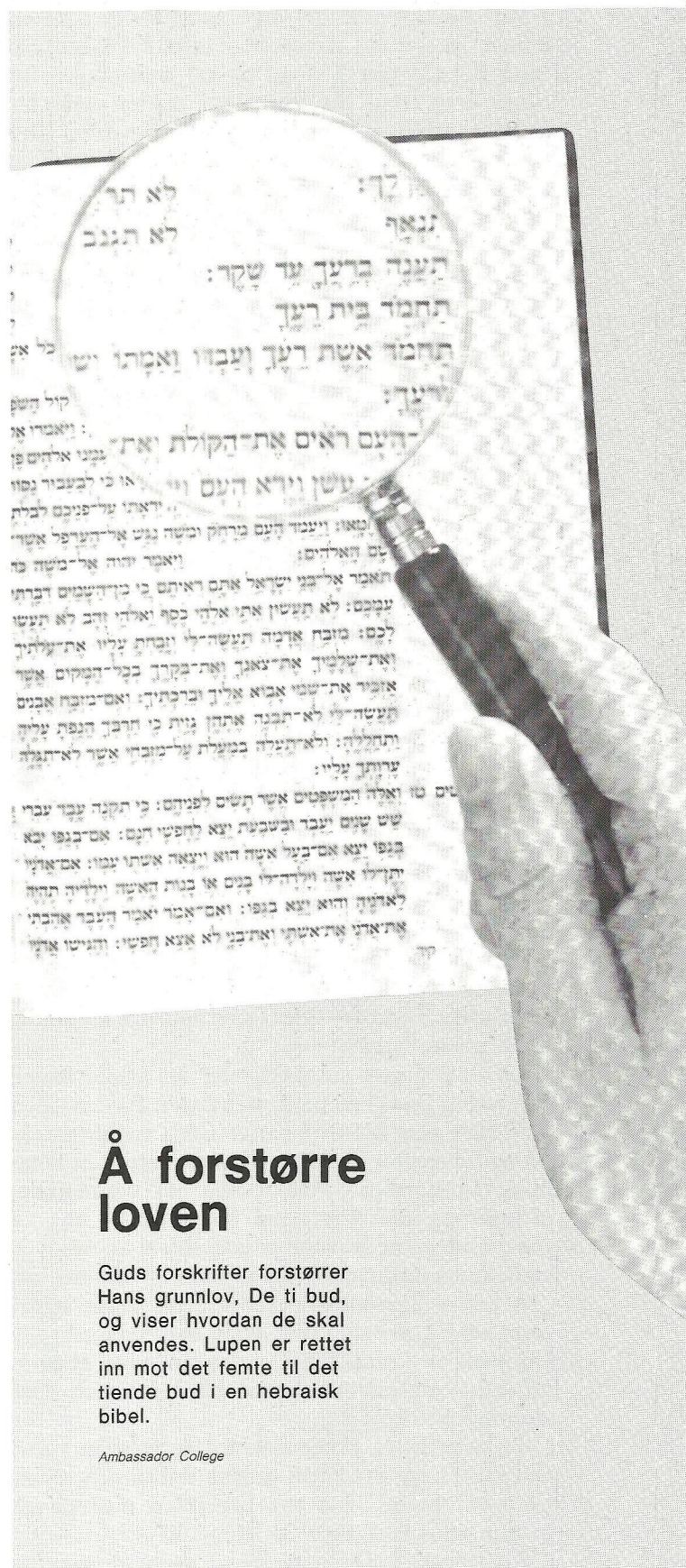
Offerlover lagt til senere

Da Gud førte Israel til Sinai berg, ga Han dem De ti bud. Han tillot Moses å proklamere vedtektene og forskriftene for Israel fordi folket ikke ville høre dem fra Gud personlig (2 Mos kapitel 20-24). Disse vedtektene og forskriftene forstørrer som vi nettopp har sett, De ti bud.

Men når begynte de fysiske seremoniene og ofringene? Når sluttet de å stå ved makt og være virksomme? Og hvordan kan vi skjelne dem fra vedtektene og lovene i den gamle pakt?

1. Legg merke til at det bare er nevnt én ofring i paktens bok. Hvilken er det? 2 Mos 23:18.

KOMMENTAR: Gud kalte det «MITT slaktoffer».

Å forstørre loven

Guds forskrifter forstørrer Hans grunnlov, De ti bud, og viser hvordan de skal anvendes. Lupen er rettet inn mot det femte til det tiende bud i en hebraisk bibel.

Ambassador College

(«Mitt høytidsoffer» i *Norsk Bibel 88* er bare en annen betegnelse på samme offer.) Påsken ble innstiftet i Egypt (2 Mos 12:1-14), mange uker før Sinai berg. Den ble gjentatt i pakten som ble inngått ved Sinai, men den ble *ikke innstiftet* med den pakten! (Husk at en pakt er en avtale mellom to parter og kan inneholde tidligere eksisterende momenter.)

2. Da Gud anga betingelsene i sin pakt med israelittene etter at de var bragt ut av Egypt, ga Han dem da også et lovsystem for ofringer? Jer 7:22-23.

KOMMENTAR: Opprinnelig krevde Gud *ikke* ofringer. Dette forklarer hvorfor de midlertidige ofringene, som ble innført *etter* at den første pakten ble inngått og ratifisert ved Sinai, *ikke* ble videreført med andre symboler i den nytestamentlige Kirken. Bare påsken ble videreført. Den ble videreført med nye nytestamentlige symboler, nemlig usyret brød, og vin. Hvorfor eksisterer påsken fortsatt idag? Fordi den ble innført *før* pakten ble inngått ved Sinai!

Selve det faktum at Jesus byttet påskelammet, og det *alene*, med usyret brød, og vin, og ikke gjorde det med de levittiske ofringene, er et BEVIS på at de seremonielle ofringene var midlertidige og ikke er bindende idag. Men påsken i sin nytestamentlige form *er* bindende!

Legg nu merke til ytterligere bevis for disse fakta.

3. Når og hvorfor befalte Gud israelittene at de skulle utføre fysiske seremonier og ofringer? Gal 3:19.

KOMMENTAR: Paulus forklarer at de midlertidige ritualene som kom senere, «ble lagt til for overtredelsenens skyld» — fordi Guds åndelige lov stadig ble brutt av israelittene.

Da Gud sluttet sin pakt med det gamle Israel, skrev Han De ti bud på to stentavler. På den tiden påla Han også Moses å skrive Guds sivile vedtekter og forskrifter i en *bok*. Men denne boken inneholdt fra først av *ikke* lovene om brennoffere, ofringer og renselser. Gud lot disse *bli lagt til senere*, innen et år, som en *adskilt del* av de sivile vedtektene fordi israelittene hadde brutt hans lov.

Å holde disse rituallovene krevde meget strevsomt *arbeid*, noe som fremkommer av de første syv kapitlene av 3 Mosebok. Det er grunnen til at dette arbeidet i nytestamentlig tid ble kjent som «lov-gjæringer» (Gal 2:16).

4. Hvor lenge skulle denne tilleggsloven vare? Gal 3:19. Legg merke til ordene «inntil den ætten [Kristus] kom». Hva var hensikten med denne gjærningenes lov? Vers 24; Heb 10:1-12.

KOMMENTAR: Disse fysiske lovene *forutspeilte*

Ambassador College

PÅSKEN er eldre enn den gamle pakt og var innstiftet *før alltid*. Den blir idag holdt med de nytestamentlige symbolene brød og vin, slik Kristus, «vårt Påskelam» (1 Kor 5:7), befalte.

(var «en skygge av») Kristi offer og var «en påminnelse om synder» for å lære folket behovet for Messias, det sanne Påskelammet (1 Kor 5:7), Han som ville sone straffen for menneskenes lovbrudd, for hele menneskeheten (Heb 10). Når dette skjedde, ville disse offerlovene *opphøre*.

Merk at disse midlertidige rituallovene *ikke* definerte synd. De var bare «påminnelser» om synd. Det er Guds åndelige lover som *definerer* synd. Det er de lovene som forklarer hva synd er, som vi skal holde idag i åndelig så vel som i bokstavelig forstand.

Prinsippet med frivillige ofringer eksisterte selvfølgelig før Moses. Helt fra begynnelsen av gikk Kristus frivillig med på å ofre seg selv som betaling for menneskehetens synder (Åp 13:8). Kain og Abel gjorde frivillige ofringer til Gud (1 Mos 4:3-4). Men fra Moses til Kristus var skikken med å ofre en påbudt praksis, med bestemte ritualer og i høy grad detaljregulert.

Hvorfor?

Som vi lærte i leksjon 16, var det ganske enkelt fordi Israels barn var kjødelige uomvendte folk som ikke hadde Den hellige ånd. De kunne ikke gi seg selv i åndelig lydighet til Gud (5 Mos 29:4).

Gud ga dem derfor rituelle renselser de måtte utføre, og lot dem ofre dyr og utføre andre fysiske symboler som *erstatninger*. De trengte å bli minnet om Jesu offer, som den gang var fremtid, og om Den hellige ånd som renses oss fra synd, noe som ble fremstilt ved de forskjellige ritualene og renselsene.

Disse lovene hadde ingen ytterligere anvendelse etter at Guds Lam døde for verdens synder og Den hellige ånd ble tilgjengelig for dem som Gud ville kalle. Men legg merke til at rituallovene ikke opphørte fordi de var en del av den gamle pakt. De ble lagt til *etter* at paktens eller ekteskapsavtalen mellom Kristus og Israel var ratifisert (2 Mosebok 24). Disse lovene sluttet å være nødvendige kun fordi det sanne offer for synd, Kristus, var blitt ofret!

Israel bryter avtalen

1. Husk at paktens som ble satt opp ved Sinai, var en ekteskapsavtale mellom det gamle Israel og det medlemmet av Guds familien som ble Jesus Kristus. Brøt Israel denne ekteskapskontrakten? Jer 3:6-7; 11:10.

KOMMENTAR: Oldtidens Israel ble til to riker — Israels hus i nord og Judas hus i syd. Israels hus var ikke trofast mot sin del av ekteskapsavtalen. Folket vendte seg fra dyrkelsen av Gud og begynte isteden å følge hedningenes skikker og tjene deres falske guder. De brøt sin del av ekteskapsavtalen ved å begå åndelig «hor».

2. Siden Gud er hellig, har Han ikke samkvem med synd. Ble Han derfor tvunget til å skille seg fra sin «hustru»? Jes 59:1-2. «Skilte» Kristus seg fra Israels hus? Jer 3:8; Jes 50:1.

KOMMENTAR: Forholdet ble så dårlig at Den Evige til sist ble tvunget til å skille seg fra sitt eget folk — de ti nordlige stammene av Israels hus. Det var de grove syndene som Israels hus begikk, som skilte Israels hus fra Gud. Gud straffet folket ved å sende dem ut av landet deres og inn i det assyriske fangenskap (2 Kong 17:6-23).

Gud viste imidlertid ikke Judas hus bort for godt. Han sendte dem inn i et midlertidig fangenskap i Babylonia for deres synder (2 Krøn 36:14-21). Mange i Juda angrer etter at de var skilt fra Gud. De vendte tilbake til landet under vilkårene i paktens som var satt opp ved Sinai berg. Men Juda ble et selvrettfærdig folk, noe fariseerne på Jesu tid viste.

Ordet, Han som ble Jesus Kristus, hadde satt opp betingelsene for en ny ekteskapsavtale. Senere døde mennesket Jesus Kristus, Judas Ektemann. Dermed endte den siste rest av ekteskapet som ble

etablert ved Sinai berg. Hans død gjorde Han fri fra ekteskapskontrakten. Kristus, Herren eller Jahve fra gammeltestamentlig tid — Gud i *hjadet* — hadde avgått med døden! Idag er Han fri til å inngå en ny ekteskapspakt med et angrende, tilgitt, syndfritt «*åndelig Israel*» — Guds nytestamentlige Kirke, som vil bli født av Gud ved Kristi gjenkomst!

Vi vil om kort lære mer om dette. Men la oss først forstå nøyaktig hvorfor det er nødvendig med en ny pakt.

En NY ekteskapspakt tilbudt

1. Lovet Ordet at Han ville sette opp en NY pakt, en ny ekteskapsavtale, med Israel og Juda selv før den gamle paktens Juda var ført i fangenskap, fordi de hadde vært ulydig mot Hans lov? Jer 31:31.

2. Sa Paulus klart at Kristus vil opprette en ny pakt med sitt folk, da Han talte om Kristi nåværende åndelige embete som Yppersteprest? Heb 8:6-8.

3. Er årsaken til at det må settes opp en ny pakt, at det heftet en feil ved den gamle pakt? Vers 7. Lå feilen i loven? Sal 19:8; Rom 7:12.

4. I og med at feilen ikke lå i loven, som er fullkommen, og ikke hos Gud, som var i stand til å holde sin del av paktens, hos hvem lå da feilen? Heb 8:8. Hva besto denne feilen egentlig i? 5 Mos 5:29.

KOMMENTAR: Svakheten ved den gamle pakt lå ikke i loven, men i *folket* som den var inngått med. Og hvorfor? Fordi det ikke var mulig for dem å være trofaste mot de rettferdige betingelsene som Gud foreskrev i sin pakt, fordi de ikke hadde noe løfte om å motta Den hellige ånd, som ville ha gjort dem i stand til å lyde den! Fordi israelittene ikke hadde noen gudfryktig natur i seg, holdt de ikke sin del av ekteskapsavtalen. Denne tilstanden vil bli endret når den nye paktens blir satt opp en gang i nærmeste fremtid.

Gud *visste* selvfølgelig at det gamle Israel ville bryte paktens som Han sluttet med dem. Han ville gi menneskeheten verdifulle leksjoner gjennom Israels åpenbare ulydighet!

5. Hva foreslår Gud å gjøre under betingelsene i den nye pakt? Heb 8:9-10; Jer 31:33. Med hvilken kraft er disse lovene skrevet? 2 Kor 3:3.

KOMMENTAR: Under den første ekteskapsavtalen, som ble satt opp ved Sinai, skrev Gud De ti bud på to stentavler. Folket kunne se loven med sine øyne, men den var ikke i deres hjertens og sinn. *Loven var ikke en del av dem.*

Men under betingelsene i den nye pakt har

Kristus lovet at Han vil inngå en ekteskapsavtale BARE med dem som har fått prinsippene i Hans lov uutslettelig skrevet i sitt hjerte og sinn ved Den hellige ånd!

Den nye pakt vil ikke bli satt opp med kjødelige, uomvendte israelitter som fortsatt kan synde — den vil rette på den svakheten. Denne gangen vil den bli satt opp med *ånds-fødte* israelitter som har fått sine synder tilgitt og som har Guds lov skrevet i sine sinn og hjerter så de *ikke kan synde* og bryte pakten.

Apostelen Johannes viser at det først er ved oppstandelsen, når vi er «født på ny» og består av ånd, at vi ikke vil være i stand til å synde, siden vi da vil ha Guds hellige, rettfærdige natur — Hans guddommelige karakter — permanent innplantet i oss (1 Joh 3:9; 2 Pet 1:4).

Den nye pakt vil ikke bli satt opp med hedninger, slik mange feilaktig antar. Paktene og løftene tilhører Israel (Rom 9:4). Hva så med hedningene? Vil de bli holdt fullstendig utenfor?

6. Har hedningene noe som helst håp om noensinne å ta del i de løftene Gud ga til Abraham, så vel som den nye pakts løfter? Ef 2:11-13, 19; Gal 3:29; Rom 11:11-25.

KOMMENTAR: I leksjon 16 lærte vi i detalj om hvordan menn og kvinner av alle jordens raser, nasjonaliteter og språk gjennom Kristus kan komme inn i forholdet til Ham etter den nye pakt — nemlig ved å bli «åndelige israelitter»! Gjennom Kristus, som døde for å sette sin ugjenkallelige vilje, sitt testamente, i kraft, er det mulig for individer av *alle* folkeslag å bli arvinger etter det løftet som Gud ga Abraham, for til sist å komme inn i den nye pakts ekteskap.

Den nye paktens betingelser

En fremherskende lære innen den bekjennende kristenhet idag går ut på at feilen med den gamle pakt var Guds lov — at mens den gamle pakt hadde loven, *avskaffer* den nye De ti bud, og at den helt og holdent er basert på LØFTER. La oss forstå hvor *falsk* denne læren virkelig er!

1. Er «Herren» (Kristus) Budbæreren av den nye pakt? Mal 3:1, siste del. Hvilket budskap ga Kristus i løpet av sin forkynnergjerning? Mark 1:14-15.

KOMMENTAR: Det var profetert at Jesus Kristus skulle komme som Budbæreren av den nye pakt. Og betingelsene i den nye pakt er en del av evangeliet om Guds Rike, som Han forkynnte!

Slik Moses var mellommann for den gamle pakt, som ble inngått ved Sinai berg, er Kristus mellommann for den nye pakt. Og slik Hans ekteskap

National Museum of Antiquities

HEDENSK AVGUD — I stedet for å forme en eller annen vag forestilling om en «gud» og tilbe den, slik det ulydige Israel gjorde, tilber de åndsunnfangede kristne den levende Skaper, som er i ferd med å etse sine lover inn i deres sinn.

med Israel ved Sinai berg etablerte det fysiske riket Israel, vil Kirkens ekteskap med Kristus etablere Guds åndelige Rike. Følgelig er den gode nyheten om dette kommende ekteskapet faktisk det evangeliet som Jesus forkynte — budskapet om Guds kommende Rike!

2. Er omvendelse og tro på Kristi evangelium en del av betingelsene i den nye pakt? Mark 1:15. Påla Kristus senere sine disipler om å lære hele verden om betingelsene i den nye pakt? Matt 28:19–20.

KOMMENTAR: Evangeliet om Guds Rike inneholder bestemmelsene og betingelsene for å komme inn i den nye paksavtalen med Jesus Kristus. Og det Jesus lærte sine disipler, forklarer bestemmelsene i den nye pakt. Men hvilke andre bestemmelser må vi egentlig streve etter å holde oss til, for å komme inn i den nye ekteskapspakten med Kristus?

3. Er lydighet mot De ti bud en betingelse i den nye pakt? Matt 19:17–19.

KOMMENTAR: En av betingelsene i den nye pakt er at man holder Guds åndelige lov slik den er definert i De ti bud.

4. Det finnes dem som påstår at Jesus kom for å avskaffe *alle* Guds lover, medregnet vedtektene og forskriftene som var en del av betingelsene i den første pakt. Hva sier Kristus om dette? Matt 5:17–20.

KOMMENTAR: På Jesu Kristi tid ble de skriftene vi idag kaller «Det gamle testamente», ikke kalt det. Dengang ble de kalt «loven, profetene og skriftene». Så Jesus sa klart at Han *ikke* kom for å tilintetgjøre eller avskaffe de lovene som finnes i disse skriftene, men for å «oppfylle» — LYDE — dem!

Paulus sier at Guds Kirke er bygget på selve apostolenes og *profetenes* GRUNNVOLL, med Jesus Kristus som hjørnesteinen (Ef 2:20). Mye av Guds nytestamentlige Kirkes læresetninger kommer fra profetene, hvis skrifter er gjengitt i det vi kaller de gammeltestamentlige skrifter!

5. Var det profetert at Jesus ville gjøre loven *stor*? Jes 42:21.

KOMMENTAR: Slik den gamle paks vedtekter og forskrifter forstørret De ti bud, utdypet Kristus De ti bud i den nye pakt, så de omfattet lydighet mot dem også i deres *åndelige hensikt*. Legg merke til den fulle hensikt med loven som de åndsunnfangende «åndelige israelitter» må beflitte seg på å lyde idag.

6. Viste Kristus at det ikke var nok bare å holde lovens bokstav, men at den nu også må holdes i sin fulle åndelige betydning? Matt 5:21–22, 27–28.

KOMMENTAR: Under bestemmelsene og betingelsene i den nye pakt må vi holde Guds ti bud i deres fulle åndelige betydning. Ikke bare skal vi avholde oss fra slike håndgripelige handlinger som drap og ekteskapsbrudd (lovens bokstav), vi skal også unngå å begå dem i *våre tanker!*

7. Forstørret Kristus også visse vedtekter og forskrifter, idet Han forklarte deres åndelige mening? Vers 38–42. Hva er det tilsiktede formål med å holde Guds lover etter deres åndelige hensikt? Vers 48. («Vær da deres» kan bedre overettes «Dere må bli»).

KOMMENTAR: Husk at Jesus ga instruksjoner, ikke for et sivilt styre som det i oldtidens Israel, men for en åndelig KIRKE.

I vers 38–42 siterte Kristus fra den gamle pakt — fra 2 Mosebok 21:24. Han viste at en sann kristen burde være villig til om nødvendig å tåle at andre er urettferdige mot ham (se også 1 Pet 2:19–20 og Rom 13:1–7). Jesus forstørret for den nytestamentlige Kirken hvordan de sivile lovene som ble gitt til det gamle Israel, skulle anvendes. Han avskaffet dem ikke, men forstørret dem og herliggjorde dem (Jes 42:21).

Han hevet dem fra snevre nasjonale lover som bare var gitt til et uomvendt folk, hvor de strengt skulle håndheves ifølge bokstaven, til et åndelig plan der de til syvende og sist vil regulere hele menneskesamfunnet.

Seks ganger sa Jesus «Dere har hørt at det er sagt til de gamle ... Men jeg sier dere ...» Og så utdypet Han *de åndelige prinsippene* som ligger under de sivile lovene som ble gitt til oldtidens Israel.

8. Som vi lærte tidligere i denne leksjonen, pekte offerlovene for det gamle Israel frem mot Kristi ytterste offer. Siden Hans offer har funnet sted, finnes det da noe offer som skal bæres frem idag? 1 Pet 2:5; Rom 12:1.

KOMMENTAR: Å bære frem dyreoffer som en påminnelse om synder som Jesus allerede har betalt for, Han som ga sitt liv som *full soning* for alle synder menneskeheten noensinne ville begå, ble overflødig etter at Han døde i år 31 e Kr. Men idag må kristne bære frem *åndelige* offer. Det er et åndelig prinsipp å tilby seg selv i *levende* lydighet — å «ofre» selvet — til Gud.

Forbereðelsen av den tilkommende brud

Den gamle pakt ble inngått med et folk, basert på deres løfte om lydighet. De lød ikke. Den nye pakt skal bare bli sluttet med en ånds-født Kirke, dvs et folk som i sitt liv som dødelige vil være unnfanget ved Guds ånd, et folk som allerede har

FORBEREDT for ekteskapet?

Slik en brud forbereder seg til vielsen, må de ånds-unnfangede kristne forberede seg til sitt snart kommende «ekteskap» med Kristus.

Ambassador College

BEVIST at de er villige til å lyde Gud! Den gamle pakt ble inngått med syndige dødelige. Den nye vil bli inngått med rettferdige u dødelige.

Det er svært viktig å vi forstår dette!

1. Blir vi fra Skriften klart fortalt at de åndsunnfangede kristne skal bli «viet» til Jesus Kristus? Rom 7:4.

KOMMENTAR: Det som i norsk oversettelse er gjengitt: «skal tilhøre en annen», er i engelske bibeloversettelser gjengitt: «skal bli viet til en annen».

2. Er Kirken idag «trollovet» (forlovet) med Kristus? 2 Kor 11:2. Men hva har Kristus i sinne å gjøre med sin Kirke før Han ekter henne? Les Ef 5:22-32, og merk deg særlig vers 26-27.

KOMMENTAR: Guds eneste Kirke er nu Kristi forlovede brud som er bestemt til å ekte Kristus etter at den ved oppstandelsen er blitt gjort til ånd, noe som vil skje ved Hans gjenkomst. Jesus Kristus og Kirken vil være bundet sammen i ekteskap i ALL EVIGHET ved bestemmelsene og betingelsene i den nye pakt!

Men før Kristus ekter sin Kirke, er det Hans hensikt å «rense» den fra synd. Og endelig, ved oppstandelsen, når den er født ved Guds ånd, vil den virkelig være «uten plett» — fri fra en syndig natur og i besittelse av Gudsfamiliens hellige, syndfrie natur (2 Pet 1:4; 1 Joh 3:9), idet den vil være i stand til *fullkommen lydighet* til Kristus i all evighet. Det er da at Kristus vil EKTE sin fullt ut lydige Kirke.

3. Hvorfor blir den nye pakt kalt «en bedre pakt»? Heb 8:6. Legg særlig merke til de siste ordene. Er Den hellige ånd ett av de bedre løftene? Vers 10; 2 Kor 3:3.

KOMMENTAR: Husk at den gamle pakt var basert på løftet om førstefødselsretten som Gud hadde gitt til Abraham. Det ble gitt til bare ett folk, Israel. Det ga bare løfte om midlertidige, materielle, jordiske velsignelser. Israelittene under den gamle pakt fikk ikke noe løfte om Den hellige ånd dengang, slik at Guds lover kunne ha begynt å bli skrevet i deres hjarter og sinn. Men det kan vi, etterhvert som Gud kaller og oppfanger oss ved sin hellige ånd!

Skjønt den nye pakt ennå ikke er inngått — det vil i kontraktsprog si «signert, forseglett og overlevert» — er de som Gud kaller, privilegert til å begynne å ha Guds lov skrevet i sitt hjerte ved Den hellige ånd. De kan nu ha den livsunnfangende, syndsbeseirende Guds ånd til å åpne sine sinn for åndelig forståelse og til å lede dem i livet etter Guds vei. Guds ånd kan være i dem for å gi dem kraft til å overvinne Satan og gjøre Guds Kirkes arbeid!

4. Hvordan mottar man Den hellige ånd? Agg

2:38. Blir man da et lem på Kristi legeme, dvs medlem av Kristi Kirke? 1 Kor 12:12-13. Hva må åndsunnfangede kristne gjøre så snart de blir en del av Guds Kirke — Kristi fremtidige brud? 2 Pet 3:18; Åp 21:7; Matt 24:13.

KOMMENTAR: Det er ikke nok å ha Guds ånd iboende i seg. Vi må bruke den for å begynne å vokse i kjennskap til og åndelig forståelse av Guds Ord, idet vi vokser i egenskapene ved Guds åndelige karakter (Gal 5:22-23). Vi må også overvinne djevelens holdning, som djevelen kringkaster til våre sinn (Ef 2:2). Og vi må holde ut til vi dør eller til Kristus kommer tilbake.

Dette er de første betingelsene for å komme inn i den nye pakte ekteskapsforhold til Kristus ved oppstandelsen som snart kommer. Det er da Abrahams *åndelige slekt* — *arvingene gjennom Kristus* — vil arve alt det andre herlige som den nye pakt lover — evig liv, barnekar i Guds Rike, herredømme med Kristus over folkeslagene, og jorden som en evig besittelse.

De som Gud har kalt til å komme inn i det nye pakt-ekteskapet med Kristus ved Hans gjenkomst, forbereder seg nu på å bli Kristi hustru. Andre i forgangne tider som ble kalt, utvalgt og var trofaste overfor Guds vei inntil døden, er allerede blitt forberedt av Gud. De venter på oppstandelsen fra de døde, når også de vil komme inn i det nye pakt-ekteskapet med Kristus sammen med dem som fortsatt er i live ved Kristi komme.

Efter sin gjenkomst vil Kristus fortsette å tilby den nye pakt til mennesker som blir født under Tusenårsriket så vel som til dem som blir gjenoppvekket under den store hvite trones bedømmelsesperiode efter Tusenårsriket. Det er i løpet av denne siste perioden at alle fra oldtidens Israel vil få sin anledning til å komme inn i den nye pakt med Kristus.

5. Hvordan blir Kristi, Lammets, herlige bryllup beskrevet i Åpenbaringen 19:6-9? Vil Kristi Kirke være rede til å ekte Ham ved Hans gjenkomst? Vers 7. Vil den da faktisk være rensert og syndfri? Vers 8. Er det klart nok de oppståtte hellige som vil ekte Kristus? Samme vers.

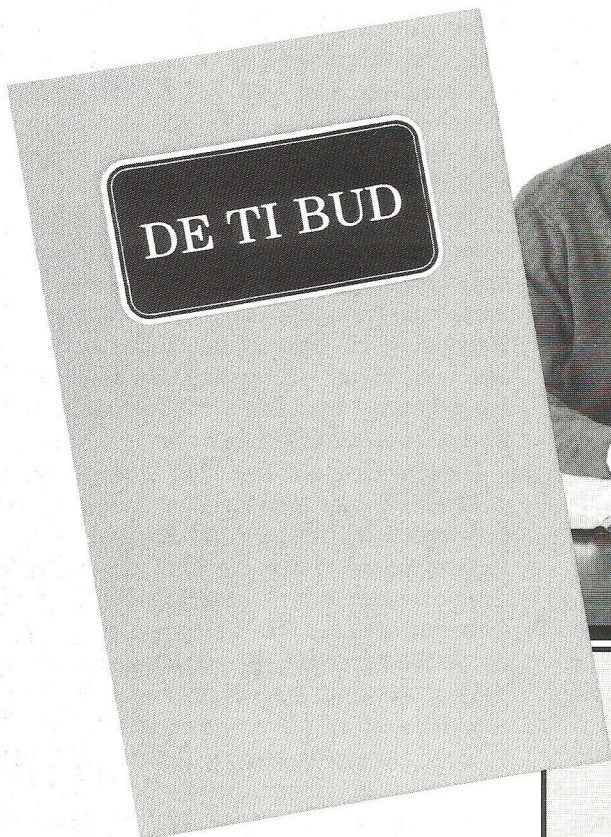
KOMMENTAR: Ved tidspunktet for den første oppstandelsen, når Kristus kommer i suveren makt og herlighet, vil Han ekte et angrende, tilgitt, syndfritt «åndelig Israel» — den nytestamentlige Kirken, som er født inn i Guds Rike! Den nye pakt vil da være opprettet med dem.

Tiden for dette bryllupet er i sannhet svært nært! Som Johannes skrev:

«Salige er de som er innbudt til Lammets bryllups-måltid!» (Åp 19:9).

Vil DU være blant dem?

Tilleggslesestoff for våre kursdeltagere

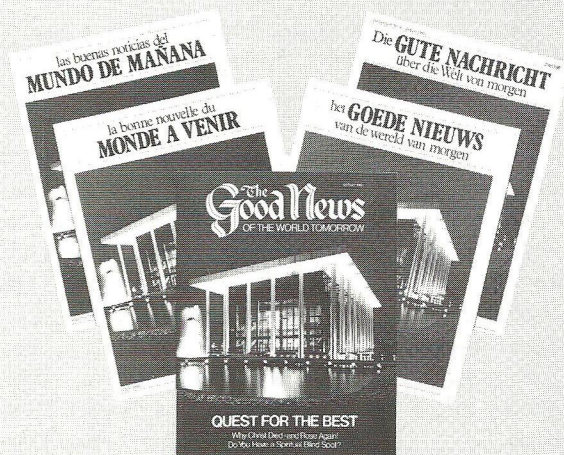

Sterkt anbefalt tilleggslesestoff for denne leksjonen

Hosstående litteratur har tilknytning til emnet i denne leksjonen. Vi vil sterkt anbefale at du bestiller den. Den er som vanlig gratis og uforpliktende for mottageren.

Skriv til vår adresse nærmest deg (se adresselisten på side 2). Angi hvilken litteratur du ønsker, på svarhortet som er vedlagt prøve nr 5.

Bestill ditt gratis abonnement på GOOD NEWS

GOOD NEWS er et *enestående* tidsskrift! Det utgis månedlig for dem som søker *sann forståelse* av Guds Ord. Du vil lese artikler om Guds formål med menneskeheten, om den kristne livsform, profetiene og meget mer.